

гдѣто, както въ Испанія, се намиралъ такъвъ полководецъ, какъвто билъ вече много общавшия младий Корнелий Сципионъ. Аздрубалъ, Гисконова синъ, и Махонъ употребили цѣлата зима за попълване и прѣобразуване на армията си въ областъта на Бетика (днесъ Андалузія), на лѣвата страна на р. Бетисъ (днесъ Гвадалквивиръ), като имали задъ тила си за главенъ складоченъ и опоренъ пунктъ въ южна Испанія приморския градъ Гадесъ (Gades). Въ началото на пролѣтѣта, тѣ имали вече въ армията си около 50.000 души пѣхота и около 4.500 души конница (въ туй число, както изглѣжда, около 20.000 души африканска пѣхота и около 1.500 души нумидийска конница). Съ тѣзи армия тѣ прѣминали р. Бетисъ и се расположили на лагеръ на дѣсния ѝ брѣгъ, близо до града, който Полибий нарича *Иллит*, а Титъ Ливий *Силит* и който, като се сѣди по описанието на послѣдния, трѣбва да се е намиралъ на това мѣсто, гдѣто по късно билъ града *Иллит*, който още по късно се наричалъ *Италика* (Italica) и *Стара Севилия* (Sevilla veja), на ис. или на ю-ис. отъ днешна Севилия, близо до Санъ Лукарь, на дѣсния брѣгъ на р. Гвадалквивиръ. Лагера на Аздрубала и Махона билъ расположенъ на гребена на едни височини, у политъ на които се простирала една равнина, която се прѣграждала отъ противоположната страна съ сѣщо такива височини, — но въ какво положение относително Бетисъ, съ фронта, тила или единъ отъ фланговетъ къмъ него, отъ текстоветъ на Полибия и Титъ Ливия не се вижда. Обаче отъ послѣдующитѣ дѣйствия трѣбва, мислимъ, да се заключи, че той билъ расположенъ съ дѣсния флангъ по посока къмъ р. Бетисъ, а съ фронта къмъ сѣверо-истокъ, отъ

къдѣто Аздрубалъ и Махонъ очаквали Сципиона.

Послѣдния сѣщо употребилъ зимата за усиление на армията си (4 легиона) съ наборъ на спомагателни испански войски, обаче безъ броя имъ да надминува това на римскитѣ войски, понеже помнилъ нещастната участъ на баща си и на чича си, които загинали вслѣдствие на измѣната и отцѣпванието на испанцитѣ. За това той испратилъ легата си Силана до одного отъ найможжитѣ въ Испанія владѣтелни прѣводители, Колхасъ, да получи общанитѣ отъ него спомагателни войски, а самъ, като оставилъ въ Тараконъ римски гарнизонъ, тръгналъ на юго-западъ къмъ р. Бетисъ, като на всѣкъждъ по пътя оставалъ въ градоветъ римски гарнизони и присъединявалъ къмъ себѣ си вербуванитѣ спомагателни испански войски. Между Кастулонъ и Бекула на р. Бетисъ, къмъ него се присѣдинилъ Силанъ съ 3.000 души пѣхота и 500 души конница испански войски, съ които силитѣ на Сципионовата армия взлѣзли приблизително до 45.000 души пѣхота и 3.000 души конница (въ туй число римски отъ 23 до 24.000 души и около 20 — 22.000 испанци). Съ тѣзи армия той настѣпилъ противъ Аздрубала и Махона тѣй, че ги отрѣзалъ отъ Гадесъ и — както по нататкъ ще видимъ — отъ р. Бетисъ и се расположилъ на противоположнитѣ на Картагенския лагеръ височини, както изглѣжда, съ лѣвия флангъ по посока къмъ р. Бетисъ.

Едва войскитѣ на Сципиона почнали да укрѣпаватъ лагера си, когато противъ тѣхъ тръгнали: Махонъ — съ тѣжката конница, а Массиниса — съ нумидийската. Но Сципионъ отъ по рано взелъ мѣрки противъ това, като турилъ конницата си въ засада, освѣнъ гдѣто укрѣпя-

